

ПЪРВО ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ „СВ.ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ” ГР.ГЪЛЪБОВО
Гр.Гълъбово п.к.6280 общ.Гълъбово обл.Стара Загора ул.”Славянска”17а

☎ тел / fax: 0418/ 6 4325; ✉ e-mail : ou1gl@abv.bg

УТВЪРЖДАВАМ:

Теодора Желева
Директор на I ОУ „Св. Паисий Хилендарски”
гр. Гълъбово
съгл. заповед № 650/ 05.09.2018г.

ПРОГРАМНА СИСТЕМА

на ЧЕТВЪРТА ПОДГОТВИТЕЛНА ВЪЗРАСТОВА ГРУПА

/6 – 7 годишни/

в Първо основно училище „Св. Паисий Хилендарски” гр. Гълъбово

за учебната година: 2018/2019 година

1. Подходи и форми на педагогическо взаимодействие

- Личностно-хуманен - детето да се приема като значима личност - с уважение и достойнство; приемане на детето такова, каквото е; човечно отношение към него; оказване на обич и подкрепа; съобразяване с потребностите и интересите на детето като субект; подпомагане на детето в изграждане на позитивен Аз-образ.
- Индивидуален: съобразяване с уникалността на всяко дете, с неговия собствен темп на развитие и сензитивност; опознаване на силните му страни, върху които да се изгради педагогическото взаимодействие.
- Дейностен: на детето да се осигурява активна позиция чрез участие в разнообразни дейности с подходящо физическо, емоционално и интелектуално натоварване; стимулиране на контакти и общуване в различни формални и неформални обединения;
- Ситуационен: да се създават специално организирани ситуации и да се използват непреднамерено възникващите, за да се постави всяко дете в благоприятна позиция, осигуряваща неговото емоционално и интелектуално благополучие.
- Холистичен: детската личност е цялостна динамична система, затова е необходимо да се работи за развитие на всичките ѝ страни, специализирано относно проблема (ако има такъв), но не фрагментарно относно нейната цялостност; педагогът да обхваща и вижда цялата картина.
- Комплексен: всички главни и подпомагащи социално-педагогически фактори да действат като взаимно допълващи се за осигуряване на пълноценен живот на децата; цялостното поведение на детето да протича в социален контекст в среда на положително настроени връстници и възрастни.
- Синергетичен: подход с обединяваща сила и енергия, изискващ създаване на условия за растеж, развиване на личния потенциал, зачитане на човешкото достойнство, осигуряване качество на живот за всяко дете.

Формите на педагогическо взаимодействие са многообразни, ежедневни и периодични (консултации и информация на родителите за учебно-възпитателната дейност, родителски срещи, открити уроци, тържества и т.н.).

- *Времето*, когато родителите водят или вземат детето от градината.
- *Съобщения и бележници* – размяната на съобщения е резултатно средство за осигуряване на непрекъснато общуване.
- *Таблата за съобщения* са друг начин за размяна на информация.
- *Консултации* – те са с продължителност 30–40 мин., в удобно за родителите време.
- *Родителските срещи* са утвърдена форма за общуването.
- *Открити моменти от живота на детето в детската градина* – учебни ситуации, празници и развлечения, „отворени врати“ за родителите във всеки удобен за тях момент от режима.
- *Отчет* – трябва да е написан в позитивен тон, като се акцентира на силните страни, а проблемите да се посочват пряко и обективно.
- *Посещения по домовете* е много полезна практика, но за съжаление намира по-малко място в общуването.

Традиционният подход е подпомагане на семейството във възпитанието на децата чрез педагогическа просвета на родителите.

ЧЕТВЪРТА ПОДГОТВИТЕЛНА ВЪЗРАСТОВА ГРУПА (6–7 г.)

Примерно седмично разпределение по Програмна система „Златното ключе“

ОБРАЗОВАТЕЛНО НАПРАВЛЕНИЕ	IV подготвителна група (6–7 г.) Времетраене на ПС: 20 – 30 минути		
	Минимален брой ПС	Допълнителен брой ПС (+ 2 до 5)	
1. Български език и литература	3		+ 1
2. Математика	3		
3. Околен свят	2		+ 1
4. Изобразително изкуство	2		
5. Музика	2		
6. Конструирание и технологии	2		
7. Физическа култура	3		
Минимален общ брой педагогически ситуации	17		
Полудневна и почасова организация	17		19 / 19

СЕДМИЧНО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОСНОВНИТЕ И ДОПЪЛНИТЕЛНИТЕ ФОРМИ ЗА ПЕДАГОГИЧЕСКО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ В ЧЕТВЪРТА ПОДГОТВИТЕЛНА ВЪЗРАСТОВА ГРУПА (6–7 г.)

ФОРМИ	ПОНЕДЕЛНИК	ВТОРНИК	СРЯДА	ЧЕТВЪРТЪК	ПЕТЪК
7.30 – 8.30	Прием на децата (сутрешно раздвижване, дейност по избор, индивидуална работа и др.)				
8.30 - 9.00	Околен свят – 1. (СС)	Математика	БЕЛ – 1.	БЕЛ – 2.	Конструирание и технологии
9.00 – 9.30	Междинна подкрепителна закуска				
9.30 – 10.00	Физическа култура	Изобразително изкуство	Околен свят – 2. (ПС)	Музика	Физическа култура
10.00 – 10.15	(игри)				
10.15 – 10.45	БЕЛ 1. или 2.	Конструирание и технологии	Музика	Физическа култура	Математика
10.45 – 11.00	(подвижни игри)				
11.00 – 11.30	Подкрепителна закуска				
11.30 – 12.00	Изобразително изкуство	Околен свят – 1. (СС) – 2. (ПС)	Математика		БЕЛ 1. или 2.
12.00 – 13.00	Дейности по избор на децата; дейности, организирани от учител (творчески игри, игри с правила, дейност по ателиета, разходки и др.);				
13.00 – 13.30	Изпращане на децата				

4. Механизъм на взаимодействие между участниците в предучилищното образование

Най-добрият начин за оказване подкрепа на детето и родителите му е разбирането за неповторимата ситуация в семейството и непрекъснатото сътрудничество с него. При наличие на ефективно взаимодействие възрастните – родители и педагози – взаимно и ползотворно се влияят и допълват в изпълнение на своите социални роли и функции, което носи много положителни моменти. Ето и най-важните от тях.

За детето:

- облекчава се адаптацията при прехода от домашна обстановка към условията в училище;
- засилва се чувството за сигурност и за емоционален комфорт;
- стимулира се активността и индивидуалната изява;
- Упражняване на речеви и интелектуални умения за използването на българския език в житейски план: готовност за прилагане на правила на комуникация и коректно общуване;
- обогатява се социалният опит...

За родителите:

- разбират по-добре своите деца, сравнявайки ги с връстниците им;
- овладяват конкретни способности за общуване с децата в разнообразни дейности;
- приемат от нова позиция работата на педагога, нараства доверието към него;
- опознават съдържанието на педагогическия процес и на ежедневието в училище ;
- повишават своята педагогическа компетентност и я пренасят вкъщи;
- обменят информация не само с педагога, но и помежду си;
- добиват по-голямо самочувствие като особено важни възпитатели на своите деца;
- укрепват родителската общност като важна институция...

За педагога:

- използва идеите, знанията и професионалния опит на родителите за обогатяване на живота в групата;
- стимулиран е в търсенето и прилагането на различни стратегии (формални и неформални) за общуване с родители и с техните деца;
- разбира по-добре децата, опознавайки близките им;

- осъществява взаимен обмен на информация с родителите за индивидуалните особености на всяко дете;
- използва непосредствената помощ на родителите в педагогическия процес;
- разчита на съдействието на родителите при възникнали инциденти, проблеми...

Непрекъснатото сътрудничество и взаимният обмен на информация с родителите са възможни, ако педагогът умее:

- ефективно да говори;
- ефективно да слуша;
- да бъде позитивен.

А това означава високо ниво на комуникативни умения, гъвкаво използване на разнообразни способности за общуване, отчитане на чувствата, преживяванията и очакванията, изразени (или замаскирани) в поведението на родителите.

За постигането на тази цел е важно още в началните етапи на педагогическата практика да се опита:

- да се проучат различни модели на семейни отношения и тяхното влияние върху поведението на децата (чрез наблюдения на игри, анализ на детски рисунки и разкази, беседи и анкети с деца, родители, учители...);
- да се изпробва и оцени ефективността на различни модели за общуване с деца и родители, с оглед на доминиращия емоционален тон (доброжелателност и уважение, разбиране и съпричастност, лична ангажираност в обръщенията, изискванията, оценките...);
- да се обмислят и приложат конкретни подходи за неформални контакти с определена цел (събиране на първоначална информация за ново дете, обсъждане на възникнал инцидент, стимулиране интереса на родителите към различни детски дейности и т.н.).

Всичко това е много важно както за родителите, така и за педагозите, но най-вече за децата.

Целенасочената съвместна дейност между училището и семейството осигурява единен подход в разкриването на обкръжаващия детето свят и постоянна взаимна информация за цялостното развитие на детето, за неговите интереси, потребности и поведение.

Взаимодействието между училището и семейството трябва все повече да се усъвършенства, за да убедим родителите, че при нас децата се развиват и живеят щастливо.